

Слово про слово

На початку було Слово...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Лютий 2018 № 2 (62)

Хочу вірити

У серіалі «Секретні матеріали» в кабіні агента Фокса Уільяма Малдера, якого блискуче зіграв Дейвід Духовни, висить плакат із літаючою тарілкою і фразою «Я хочу вірити». На мій погляд, цей слоган актуальний не лише для людей, які вірять у братів по розуму з інших галактик, але і для людства в цілому.

У душі кожного є потреба вірити у щось більше, ніж він сам. В цьому нема нічого дивного. Такими нас сотворив Бог. У Біблії написано: «Усе Він прегарним зробив свого часу і вічність поклав

їм у серце, хоч не розуміє людина тих діл, що Бог учинив, від початку та аж до кінця...» (Екл. 3:11). Блаженний Августин написав: «Ти створив нас для Себе, і не знає спокою серце,

поки не заспокоїється в Тобі».

Знаючи про прагнення людської душі до трансцендентного, Христос направляє розум і очікування людини до єдиного і правильного джерела істини: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте» (Ів. 14:1). Мало просто вірити або вірити в якусь Вищу силу. Всі люди вірять – хто у що. Віруючи, можна щиро помилятися. До наших днів історія не знала ще такої духовної спустошеності, жадібності, людиноненависництва в ім'я релігії. І тому сьогодні ці слова Христа актуальні як ніколи.

Але навіщо сучасній людині вірити

не просто в Бога, а саме в Ісуса Христа? Перш за все тому, що людина поневолена прокляттям гріха. Провина, породжена гріхом, гризе її душу і сумління. І людина намагається якось вирішити проблему гріха сама: вона виконує церковні обряди, подає бідним, робить моральні вчинки, медитує. Але тягар гріха залишається. Христос має владу прощати гріхи.

Христос умер за гріхи всіх людей. Своєю смертю на хресті Голгофи Христос викупив людину з рабства гріха. Бог воскресив Свого Сина з мертвих на третій день. Кожен, хто покається у своїй гріховності, відкине гріх і все, що з ним пов'язане, ввірує у Спасителя Ісуса Христа, здобуде прощення. Йому також буде дана можливість жити чистим життям тут, на землі, а потім – перебувати з Господом у вічності. Віра в Христа визначає вічну долю кожного. Біблія запевняє нас: «Бо заплача за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім» (Рим. 6:23).

Лише в Ісусі Христі – надія людини і людства. Він благий, лагідний і смиренний, Він любить нас.

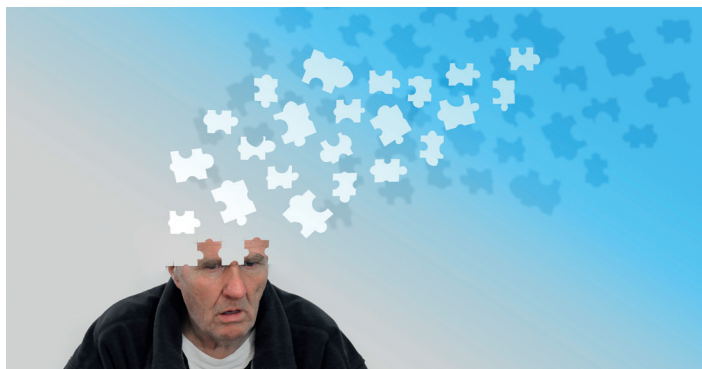
Дорогий читачу, ти не самотній у своїх духовних пошуках. Тобі хочеться вірити. І тобі дуже хочеться, щоб той, у кого ти віриш, не підвів тебе у найкритичніший момент життя. Звернися зараз у молитві покаятися до Христа, довірся Йому. Він зустріне тебе на твоєму життєвому шляху, простить і спасе тебе, подарує надію і мир у серці.

Помолися Богу. Хай слова покаятися підкаже тобі серце, або ж промов тиху молитву: «Святий і праведний Боже, я каюся перед Тобою. Прости мої гріхи, очисти душу мою від зла. Ісусе Христе, Тобі я довіряюсь у спасінні. Я залишаю кожен гріх. Я вірую в Єдиного Бога.

Святий Душе, увійди в мене; відроди мене до нового життя; допоможи мені жити свято і праведно. З Твоєю допомогою, Господи, я буду служити Тобі разом із Церквою Твоюю. Я дякую Тобі, Отче праведний, за прощення, спасіння і вічне життя. Прийми мою молитву покаятися Христа ради. Амінь». Якщо потрібна допомога, напишіть нам, і ми надішлемо усі потрібні матеріали, які допоможуть вам зростати у Христі.

Віктор Гамм

5 речей, які заважають жити по-справжньому

Всі коли-небудь помруть, але не всі по-справжньому живі. Ми не можемо продовжити життя навіть на кілька днів, але можемо додати життя у виділені нам дні.

Ось декілька духовно-психологічних чинників, які не дозволяють жити якісніше:

1. Страх майбутнього

Поставте собі запитання: «Якби я був у п'ять разів сміливішим, що б зробив?» Якщо ваша відповідь співпадає з тим, як живете зараз, вважайте, що ви скоротили своє життя, прилаштовуючись до свого страху.

Звичайно, кожного разу, коли будете пробувати щось нове, ризикуєте потерпіти поразку. Але якщо навіть не пробуєте, то стовідсотково провалитесь.

2. Жаль за минулим

Жаль за минулим нагадує їзду на автомобілі з постійним фокусуванням у дзеркало заднього вигляду. Ваші старі помилки, це або сходи, які ведуть наверх, або каміння, яке перешкоджає руху вперед. Самі оберіть, чим вони є для вас.

Якщо це зробить вас кращим, навчить, як правильно поступати і наблизить до Бога, то це крок наверх. Але, якщо у підсумку ви втратите свою ідентичність, мужність або пристрасть до життя, тоді це буде камінь, який заважає рухатися далі. І тут вам підказка: сьогодні ви кращі, ніж у найгірший ваш день.

3. Непрощення

Непрощення – це серійний вбивця! Він вже погубив більше життів, ніж усі, хто загинули у війнах за всю історію людства. Ісус помер за всі наші гріхи. Якщо відмовляється прощати

Закінчення на сторінці 4

Три рецепти для перемоги над тривогами і страхом

Якщо вас коли-небудь охоплював страх, то вам знайомі ці відчуття. Кров холодне, мурашки пробігають по спині, у роті пересихає, і здається, що волосся на голові починає вставати дибки. Це – всеохоплююче почуття, яке починає переростати в панічну тривогу.

Сьогоднішня ситуація дає багато приводів для

переживань. Стан речей в країні, економічна криза, постійні стихійні лиха, загроза ядерної війни з боку Північної Кореї, терористичні акти з великою кількістю жертв. Люди бояться, і недавно в топі запитів у Google з'явилася фраза про вірогідність розв'язання Третьої світової війни. Як бачите, приводу для страху більше, ніж достатньо.

Медики і вчені говорять, що відчуття тривоги має руйнівний вплив на життя людини. Сучасні дослідження доводять, що постійний страх знижує імунітет, здатність організму протистояти хворобам. Основний удар приймають на себе нервова система, органи травлення і серце. Статистика каже, що 79-90% всіх первинних звернень за лікарською допомогою мають першопричину, що пов'язана зі стресом.

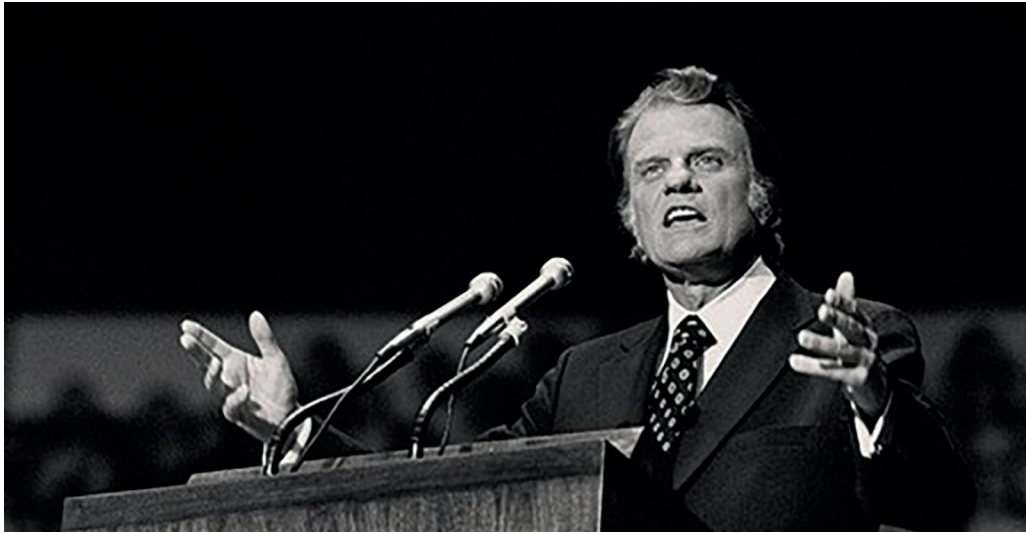
Отже, тривога знижує продуктивність всіх систем організму людини. Хто переживає страх, відчуває недостатність повітря. Коли нас охоплює паніка, то здається, що задихаємося. Тривога є високою платою, яку платимо за неприємності і негатив, який відбувається у нашому житті. Так що спробуймо перестати хвилюватися.

Не тривожтесь!

Ви можете сказати: «Звичайно, легко говорити!» Подивімося, що про неприємні обставини, зокрема у житті апостола Павла, говорить Біблія. Він хотів проповідувати в Римі, але

Закінчення на сторінці 4

Спадщина Біллі Грема

21 лютого 2018 року, у віці 99-ти років відійшов до Господа і свого Спасителя Біллі Грем.

Його біограф Террі Уейлін стверджує, що Біллі Грем особисто проповідував більшій кількості людей, ніж будь-хто інший в історії християнства. Більше 210 млн. людей в 185-ти країнах світу були присутніми на проповіді з уст Біллі Грема! Згідно деяких підрахунків, біля 2,5 мільярдів людей чули його проповіді по телебаченню і радію.

Можна і далі наводити цифри, але цікавіше знайти відповідь на запитання: що в Біллі Гремові було такого, що дало можливість Богу настільки благословенно його використовувати для досягнення Своїх цілей? Звернімо увагу на фундаментальні фактори, які зробили його одним із найвеличніших проповідників Євангелія нашого часу.

Вірність

Біллі Грема не цікавила статистика. Коли Ларі Кінг під час інтерв'ю за-

питав його, яким би він хотів, щоб його запам'ятали люди, він відповів:

«Я б хотів, щоби про мене пам'ятали як про того, хто залишився вірним. Щоб коли я досягну небес, Господь мені сказав: «Добре, добрий і вірний раб. Увійди в радість Пана Твого»».

Біллі Грем був дійсно вірним, і, можливо, це найголовніший урок, який варто засвоїти з його життя. Він був рукопокладеним служителем в Південній баптистській церкві в 1939 році і свою останню проповідь промовив у день свого народження, коли йому було 99 років – 7 листопада 2017 року! А це 78 років вірності – показник і межа, які дуже не багато людей можуть повторити.

У своїй заключній проповіді у листопаді він говорив про своє бажання духовного пробудження і дав віруючим три настанови.

Перша: наслідувати Ісуса.

Друга: щодня читати Слово Боже.

Третя: молитися до тих пір, доки христия-

нин і Бог стануть близькими друзями.

Своїм прикладом він показав, що таке вірність у служінні і проповіді Євангелія. І це гідний приклад для наслідування.

Непогрішимість Божого Слова

Біллі Грем стояв твердо у Слові Божому. Якби він не вірив настільки глибоко в непогрішимість Біблії, то навряд чи міг би з такою потужністю проповідувати Євангеліє Ісуса Христа.

Террі Уейлін пише, що цю основу з ранніх років заклали йому батьки:

«В домі у Гремів щоденне читання сімейної Біблії було не обрядом, а практикою, початок якої поклали батьки Біллі, як тільки одружилися. Біблія була дорогоцінною книгою, до неї відносилися як до істинного Слова Божого, у ній шукали допомоги Божої для того, щоб їхня сім'я була міцною і дружною».

На початку свого служіння Біллі почав думати, чи можна насправду довіритися Біблії. Одного разу вночі він не міг заснути і, роздумуючи над цим запитанням, закликав у молитві до Бога:

«В цій Книзі є багато того, чого я не розумію... Багато проблем, яких я не знаю як вирішити, багато вдаваних протиріч і багато того, чому протирічить сучасна наука... Батьку, я прийму цю Книгу як Твоє Слово – вірою. Нехай віра йде попереду всіх моїх запитань розуму і сумнівів. Я буду вірити, що ця Книга – натхненне Тобою Слово».

Ніколи більше Біллі Грем не сумнівався в надійності Божого Слова, і ця позиція була центральною в його проповіді і житті. Коли його одного разу запитали, чи можна довіряти Біблії, він написав наступне:

«Протягом багатьох років її висміювали, спалювали, заперечували, знищували, але Вона до цього часу живе. Це те ковадло, яке стерло багато молотків. Більшість книг

народжуються, живуть кілька недовгих років, а потім їх чекає доля всього тлінного на цьому світі: забуття. Але не Біблію».

Нам дуже не вистачає таких проповідників Євангелія, які б так непохитно були віддані принципу непогрішимості Слова Божого!

В центрі – Євангеліє

Ніхто не зможе піддати сумніву той факт, що у житті Біллі Грема провідною темою було Євангеліє Ісуса Христа. Це чітке фокусування допомогло йому виконувати Боже покликання у своєму житті, не розпилюючись на другорядні питання. В 1957 році він відхилив п'ятирічний контракт із компанією NBC на 1 мільйон доларів для того, щоб мати можливість продовжувати масові євангелізаційні проекти. Очевидно, що для нього Євангеліє було важливішим за славу, захищеність і гроші.

У своїх проповідях він ніколи не згладжував проблему гріха і покаюння; але він завжди вказував на Ісуса Христа і його хресний подвиг як вирішення проблеми.

«Гріх – друга за значенням сила у всесвіті, вона відправила Ісуса на хрест. Є лише одна сила, яка за неї більша – Божа любов».

Прповідь Біллі Грема була зрозумілою: всі люди – грішники, пекло абсолютно реальне, і Ісус – єдиний шлях до спасіння.

Біллі Грем старів, але в старості не послабив зосередження уваги на Євангелії.

«Я став вже старим. Я проповідував по всьому світі. І чим старшим стаю, тим сильніше горнуса до тієї надії, про яку почав говорити так багато років тому і про яку звіщав на багатьох мовах у багатьох кутках світу».

Як же сьогодні потрібні люди, у яких серце, як і в Біллі Грема, горить вогнем любові до Бога і готове нести Євангеліє до людей.

Кейлеб Сюко

Страх, якого не вистачає

Страхів у житті людей дуже багато, щоб можна було з ними впоратися – раціоналізувати, управляти, вигнати геть взагалі. Але є страх, якого нам не вистачає. Він звільняє від інших страхів, спасає від небезпек, оберегає від спокус. Це Страх Божий.

«Страх Божий!» – так говорили, коли траплялося щось страшне і дивне. Чому тепер рідко так говорять? Бо страшне і дивне стало нормою. А Богобоязливості – рідкістю.

На так давно на телеканалах можна було бачити рекламний ролик, у якому «видатний юрист» говорив студентам юридичної академії: «Ви юристи. Ви і є справедливості». Стає страшно від того, як підло, безстрашно людей вводять в оману. Юристи служать юстиції, але вони самі не є юстицією. Юристи знаходяться, як і всі, під законом, і це має допомагати людям, а не бути приводом до маніпуляцій законом.

Цей приклад свідчить про те, що люди втратили страх перед вищою справедливістю. Вони не бояться народу, бо звикли нахабно говорити від його імені. Вони не бояться церкви, бо увійшли в церкву і зробили її частиною своєї безбожної системи. Вони

не бояться суду, бо там сидять їхні судді. Вони не бояться докорів Біблії, бо недоліки, про які вона говорить, вони бачать у інших, а не у собі. Страшно, коли легко і професійно брешуть, і то так, що самі починають вірити, ніби знають істину і її представляють.

У радянському суспільстві законність підтримувалася каральною системою і страхом бути покараним. Щось подібне побутує і в народному християнстві – страх пекельних мук змушує «вірити в Бога».

Страх Божий – не страх покарання, але побоювання порушити вищий закон. Страх Божий – це відчуття вищої справедливості, визнання своєї підзвітності Богу. Біблійний Йосип каже братам: «*Не бійтеся, бо хіба ж я замість Бога?*» (Бут.50:19). Страх Божий зберігає його в спокусах владою, могутністю і славою. Він міг би стратити тих, хто його образили без суду і слідства, але ліпше цього не робити, краще простити. Не все дозволено, навіть, якщо все можливо. Є Бог, який знає, як я використовую свою силу і своє право, свої гроші і свої здібності.

Біблійна концепція страху Божого не має нічого спільного зі страхом собаки, яку

тримають на ланцюгу і постійно погрожують палицею за найменший проступок.

У Божому страху діє не природний інстинкт виживання, а вища духовна здатність організовувати своє життя у відповідності з Божими правилами. Страх порушити своє призначення, зрадити покликанию, образити Бога пов'язаний з унікальністю людини у світі як вільної, але присвяченої Богу, покликаної Ним. Такий страх перед Богом приймає форму благоговіння, де є священний трепет перед Богом, розуміння Бога як добра і особистісно окреслене відчуття любові.

Люди перестали боятися чортів і пекельних скворідок, а переставши боятися, перестали ходити в церкву, яка будувала своє вчення на примітивному залякуванні.

Цікаво, що у латинській Біблії «страх Божий» – страх завдати болю, образити, втратити. Втратити Бога і ти самим втратити себе страшніше за будь-які муки.

Бог не лякає нас, не принижує нашу гідність, не здобуває нас ціною страху. Він спасає нас від рабського страху, повертає до Себе. Він примирює нас із законом, викупляє нашу провину, відновлює правосуддя і нашу невинність. У Бозі ми виправдані судом вищої інстанції, переступів, провини і страху більше немає.

Страх Божий – те, що тримає мене в рамках Божого Закону. Це страх, який утримує від зла: «*Страх Господній лихе все ненавидіти: я ненавиджу пиху та гордість, і дорогу лиху та лукаві уста!*» (Пр.8:13).

Страх Божий звільняє від усяких інших страхів. В дитинстві я тайкома прочитав щоденник одного священнослужителя, якого поважав і вважав наставником. Там було описано одну історію з його життя, коли вночі він на порожній вулиці почув попереду шум боротьби і крики про допомогу. Страх повернув його тіло назад і змусив ватяні ноги бігти. Страх Божий зупинив його і повернув мужність іти на допомогу іншій

людині всупереч страху, інстинкту самозбереження. Я кілька днів ходив під враженням прочитаного, примірював на себе описану ситуацію і майже відчував ці два страхи – тваринний страх за себе і страх поступити наперекір сумлінню, звільняючий і надихаючий Божий страх.

Ми живемо у кінці часів, коли аргументи вже не працюють. Розбещена і самовпевнена людина живе в полоні ілюзій «миру і безпеки», безстрашно йде до кінця.

Лише Божий страх, вбудоване в людину благоговіння, священний трепет перед Богом здатні отверезити на краю прірви, напередодні Божого суду.

Божа велич стане очевидною на тлі Його суду. Падіння видимого порядку, руїни міст, мори сколихнуть людину. В цьому жаху буде дано останній шанс на покаюння, шанс схилитися перед Богом, або в нерозкаяності зробити своє серце ще жорстокішим.

Дорогий читачу, зупинися вчасно. Відчуття Божого страху – попередження, як червоне світло, стоп-сигнал небезпеки. Не йди на червоне світло, утримай свою ногу, руку, слово, погляд.

Запитуй себе, чи не розсварить твій вибір тебе з твоїм сумлінням і Богом. Дорожж стосунками з Ним, не дозволяй чужому впливу чи власній примісі їх зруйнувати.

Сповідуй Ісуса Христа Господом, у тому числі і тоді, коли нема сили на вольовий вчинок. Називай все своїми іменами. В цьому вже є позиція, вже є вибір. Називати Ісуса Господом означає визнати, що все життя – під Його владою. Це відразу відкриває двері для Божого захисту.

Не думай, як тобі впоратися з багатьма страхами, шукай Божого страху, який від них спасає, шукай Бога. Там, де є богобоязливості, присутній Бог, доступні Його мудрість і допомога. Це те, чого нам не вистачає. Це те, що варто оберігати.

Михайло Черенков

СЛОВО ПРОЗООЮ

Узяти з собою

Хто ти? Я ніколи раніше тебе не бачив...

— Мене послали за тобою.
— Хто послав тебе за мною? І куди ти хочеш мене взяти?
— Ходімо, довідаєшся.
— Ти ж бачиш, я не можу ходити. Я не тільки не можу ходити, я навіть не можу повернути до тебе голови.
— Але ж мене ти бачиш?
— Так, точно, бачу.
— А говорити вмієш?
— Ні, не вмію... Коли я хочу що-небудь сказати, то виходить тільки мукання...
— Але ж зі мною ти розмовляєш?
— Точно! Я й не помітив...
— Ось так і піти зможеш. Ходімо, мені наказано не затримуватися. На тебе чекають. Твоє тіло, яке тебе не слухається, ми залишимо тут.
— Гаразд, я піду з тобою. Я знаю твій голос... Він теплий і світлий. Він є у моєї скарбниці... Ой, а можна мені узяти скарбницю зі собою?
— А що це за скарбниця у тебе? Що в ній?
— Усе те, що я туди складав

упродовж усіх цих років, поки чекав тебе.

— Наприклад?
— Ну, наприклад, там голос моєї доглядальниці тітки Галі. Вона завжди зі мною розмовляє, коли миє мене, коли годує. Вона каже: «Голубе, любий, зголоднів?» Від її голосу мені всередині серця стає тепло і світлішає. І ще у мене там багато пісень. І оповідання. Особливо мені подобаються оповідання, які я слухаю з диску. Вони так беруть за серце. Тож я їх складаю до скарбниці.
— І що ти потім із ними робиш?
— у голосі звучала щира цікавість.
— Коли я почув і побачив тебе, то було подумав, що я — у своїй скарбниці. Коли до мене довго ніхто не приходить і не повертає моєї голови до вікна, я завжди йду до скарбниці та слухаю голоси, пісні, оповідання, дивлюся на обличчя тітки Галі. А ще в мене там є особливе місце, куди я складаю свята.
— Що за свята?
— Це коли до нас приїжджають чужі люди і співають пісні, і розповідають чудові історії. З цих історій я й про тебе дізнався. І голоси в них

теж теплі і красиві. Як твій.

І все, що вони говорять і співають, — у мене в скарбниці. Тут я надовго залишаюся, іноді з ранку до ночі.

— А немає там у тебе нічого такого, що болісне, негарне, прикре?

— А навіщо це складати в скарбницю? Воно приходить, але ти трохи потерпиш, і воно йде геть. А в скарбницю потрібно складати тільки тепле, світле і красиве. Чи як, гадаєш?

— Ти краще знаєш, це твоя скарбниця. Гаразд, нам пора.

— То я можу взяти скарбницю зі собою?

— Звичайно можеш! — відповів світлий голос. — Але там вона тобі більше не знадобиться.

— Ти впевнений?

— Так. Я звідти прийшов.

— Я візьму, а там видно буде.

Тож я готовий...

— Галино Іванівно, Галино Іванівно! — у голосі нянечки Поліни була паніка. — Михайлик не дихає!
— Як — не дихає?! Я ж його щойно перед відчиненим вікном посадила.

У кімнаті було світло. На візку з високою спинкою, обабіч якої, як у дитячому сидінні для автомобіля, були спеціальні м'які обмежувачі для голови, сидів чи то хлопчик, чи то юнак. Його голова безсило звисала на груди. Очі його, великі і сині, були широко відкриті. Він не дихав.

— Хто зняв ремінець, який утримував його голову? — запитала Галина Іванівна.

— Після вас у нього в кімнаті нікого не було, — відповіла Поліна. — Сам він його зняти не міг.

Галина Іванівна стала на коліна, щоб зазирнути у Михайликове обличчя. На неї дивилися очі, сповнені, як завжди, радості і любові. Галина Іванівна прикрила їх м'яким рухом руки. «Теплі...» — подумалося їй, і вона заплакала.

Світло й тепло заплакала.

Вольдемар Цорн

НОВИНИ

Знайдено докази існування пророка Ісаї

В Єрусалимі, недалеко від Храмової гори, було знайдено перший речовий доказ існування пророка Ісаї. Команда археологів на чолі з Ейлат Мазар в ході розкопок стародавньої сміттової купи виявила

маленький шматочок глини з відбитком печатки, довжиною всього близько сантиметра, на якому чітко видно напис «Ісая пророк». Про це повідомляє Times of Israel.

Доктор Мазар, яка керувала розкопками, заявила:

«Тепер у нас вперше є зразок його «підпису». Це не тільки доказ існування Ісаї (власне, вчені всерйоз не заперечували факт його існування), а й, можливо, показник його ролі в єрусалимському суспільстві в VIII столітті до Р.Х.».

Вчені зазначили, що відбиток його печатки був знайдений поряд з відбитком печатки царя Єзекії. Це побічно підтверджує, що Ісая був придворним пророком, про що і йдеться в Біблії.

Однак Ейлат Мазар підкреслила, що з відбитком не все однозначно, оскільки кілька букв, мабуть, відвалилися.

Крім цього, на більшості подібних печаток ім'я їх власника наведено з відсиланням до його батька: «Такий-то, син такого-то».

Але напис на печатці Ісаї не дотримується цієї традиції: на ній зазначена його «професія» — пророк.

catholicnews.org.ua

Помер відомий проповідник Біллі Грем

Біллі Грем був найвизначнішим релігійним діячем XX століття, а організація, яку він заснував, проповідує Євангеліє і сьогодні.

Під час свого життя Біллі Грем проповідував понад 215 млн. людей та мільйонам через

телебачення, супутник та кіно. Майже 3 мільйони людей відгукнулося на його заклик «прийняти Ісуса в серце». Він проповідник, який проповідував такій кількості людей, як ніхто в історії. За життя Біллі Грем отримав титул «Пастор Америки», брав участь в президентських інавгураціях, виступав перед політиками та був духовником багатьох президентів США.

У 1988 році Біллі Грем приїжджав до України на святкування 1000-річчя хрещення Русі як почесний гість. Проповідував у церквах Києва та був учасником засідання Ради ЄХБ.

На його євангелізаційну проповідь у Києві зібралося близько 15 тисяч осіб. Люди стояли на вулицях і слухали Біллі Грема за допомогою спеціально встановлених гучномовців. Він також охоче давав інтерв'ю газетам, радіо і телебаченню.

За життя Біллі Грем був духовним радником 12-тєм президентам США — від Гаррі Трумена до Барака Обами. Став відомий саме за своїми масовими проповідями. Він став популярним після восьмитижневої серії проповідей в Лос-Анджелесі 1949 року. У США його часто називали «пастором Америки». Загалом проголосив проповідь перед двохсотмільйонним людом у 185 країнах світу.

slovoproslovo.info

У США відбувся Національний молитовний сніданок

8 лютого в США відбувся Національний молитовний сніданок, учасниками якого стали більше ніж 3800 політиків, бізнесменів, громадських і релігійних діячів зі 130 країн світу, у тому числі з України.

Відкриваючи захід, президент США Дональд Трамп підкреслив роль молитви, сказавши, що «Америка — це нація віруючих».

У своїй промові президент США відідав увагу релігійним переслідуванням. Він заявив, що Вашингтон висловлює підтримку громадянам всіх країн, де існують репресії і переслідування з релігійних мотивів.

«Ми знаємо, що мільйони людей в Ірані, на Кубі, в Венесуелі, Північній Кореї, в інших країнах страждають від жорстоких репресивних режимів. Америка висловлює підтримку всім людям, які потерпають від репресій і судового переслідування з релігійних мотивів, — сказав Дональд Трамп. — До тих пір, поки наші очі будуть бачити милість Всевишнього, а наші серця будуть відчувати Його любов, США залишаться землею вільних і сміливих людей. І ми будемо променем світла для інших націй».

В ході заходу представники церкви, державних структур, бізнесу, які стоять на консервативних біблійних принципах, обговорювали питання відстоювання християнських цінностей і протистояння «ліберальній» ідеології і обговорювали важливість слідування фундаментальним християнським принципам у своїй професійній діяльності і особистому житті.

В молитовному сніданку у президента США взяла участь і Українська делегація. Цьогоріч поїхали біля 40 осіб, з яких 12 народних депутатів від різних фракцій.

slovoproslovo.info

Страшно довірити своє життя Богу?

«А я вбогий та бідний, за мене подбає Господь: моя поміч і мій оборонець, то Ти, Боже мій, не спізнуйся» (Пс. 39:18).

Більшість людей бояться по-справжньому довіритися Богові, бо вважають, що з Ним життя стане нудним. Прийдеться змінити стиль життя, відмовитися від веселощів і почати притримуватися суворих правил.

Але насправді Христос, прийшовши у наше життя, не згортає його, а навпаки, робить повнішим. Він проявляє в нас нашу справжню природу і відкриває те, для чого ми були створені. Він розширює наш горизонт і дає побачити досі не видиме. Можливо, ваше життя зараз не таке погане, але Бог приготував для нас життя з надлишком. Він не саджає мене в маленьку в'язницю, а любить мене. Він дає мені свободу.

Щоб краще передати думку, наведу приклад своїх дітей. Коли вони були зовсім малими, їм зовсім не потрібно було бути дуже духовними, щоб я звернув на них свою увагу. Я просто любив їх і радів від усього, що вони намагалися зробити, адже були моїми дітьми, а я був для них батьком.

Бог — наш Небесний Батько. Він створив вас і мене, і Він радіє нами. Він хоче благословити нас і вже дав нам усе для життя і довіри до Нього. Він любить нас більше, ніж нам здається.

Рік Уорен

Віра дивиться вгору

Страх обертається назад. Тривога — роззирається навколо. Віра — дивиться вгору. Стан скількох співвітчизників сьогодні характеризують перших два речення? Війна, якої ми не хотіли, забирає людські життя, руйнує домівки, розлучає рідних. Люди не лише втрачають найцінніше. Вони гублять упевненість в усьому.

Серця українців охоплює страх, тривога за себе і близьких, і неймовірно важко за таких обставин мати віру, хоча б таку, яка має розмір гірчиного зерняти.

Це природно, і це легко зрозуміти. Але знаєте що, друзі? Справжня віра народжується тоді, коли особливо важко, коли боляче до надриву душі. Про це свідчить життєвий досвід людей, яких можна назвати героями віри. Прочитайте історії апостола Павла та інших апостолів. Прочитайте історії віруючих, котрі терпіли переслідування за часів Нерона. Послухайте тих, хто пережив репресії, торттури, голод, війну за комуністичних часів. Хто пережив — і вистояв. Саме важкі і навіть трагічні обставини змусили всіх цих людей не обертатися назад, не роззиратися навколо, а дивитися вгору. Тобто вірити. Вірити в епіцентрі вогненного випробування, а не на спокійних хвилях легкого, при багатстві, ситого життя.

В епіцентрі кровопролиття і хаосу ми бачили безліч свідчень Божої любові та підтримки. Про це говорили навіть ті, кого досі важко було назвати віруючими. Це — ще один доказ: Господь — там, де найважче. І віра саме в такого Бога — Ісуса Христа, Який був в епіцентрі страждання — на хресті і Який сьогодні з нами, допомагає дивитися вгору.

Три рецепти для перемоги над тривогами і страхом

Початок на сторінці 1

був схоплений і арештований. Він нічого не знав про своє майбутнє, його ніхто не підбадьорював, але в цей час він дав нам найбільш підбадьорюючі слова, які тільки можна знайти в Біблії:

«Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте! Ваша лагідність хай буде відома всім людям. Господь близько! Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою» (Фил. 4:4-6).

Павло не сидів у комфортних апартаментах, роздумуючи про теорії і будуючи плани на майбутнє. Він не лежав на сонячних пляжах Середземномор'я, попиваючи охолоджувальні коктейлі. Він був у важких обставинах, в ув'язненні, в сирій тюрмі без надії на звільнення. Але, тим не менше, він говорив усім про радість і необхідність радості.

Боятися – це нормально?

Інколи намагаємося виправдати свою тривогу, кажучи: «Хвилюватися – це нормально, бо мені важко, я знаходжуся у важкій ситуації». Адже так усі реагують, всі бояться, всіх охоплює страх у стресових ситуаціях. Когось у більшій мірі, когось у меншій. Але, можливо ми не знаємо своїх можливостей і здібностей на всі 100%?

Іноді бачимо людей, які знаходяться у стані стресу і депресії. Весь світ для них є у чорних фарбах, але маємо постаратися знайти промінчик світла у цій темноті. Знайти позитив і гумор, хоча б найменшу причину для радості, навіть у найскладніших обставинах.

Павло натякає, що по-справжньому страшно і тривожно саме йому, адже він перебував у в'язниці і у нього не було варіантів для вирішення цієї проблеми. Але він радив усе ж радіти в Господі. Звучить як парадокс – невже можливо радіти, коли у тебе чорна смуга в житті? Коли хмари скупчуються над вами, приходять час довіритися Богу і підкоритися Його волі.

Вихід із темряви

У Старому Завіті пророк Авакум написав: *«Коли б фірове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обмануло б зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникали б отари з кошар і не стало б в оборах худоби, то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого» (Ав.3:17,18).*

Ми могли б перефразувати його слова і сказати: «Не дивлячись на те, що економіка руйнується, з роботи звільняють, ціни на комуналку і пальне ростуть, я буду радіти в Бозі спасіння мого!»

Ми не радіємо, коли все стає краще; ми радіємо не залежно від того, як ідуть справи. Павло не каже: «Радійте, коли почуваете себе добре», або «Радійте, коли справи йдуть гарно». Він уточнює: «Завжди будьте повні радості в Господі». Зверніть увагу на слова «в Господі». Господь сидить на троні. Бог усе тримає під контролем.

Три рецепти радості

Павло не лише закликає нас радіти, але й дає практичні поради як це зробити. Він говорить про три речі: правильна молитва, правильне мислення і правильне життя.

Правильна молитва

Наступного разу, коли у вас з'явиться спокуса віддатися відчуттю тривоги, замість цього почніть молитися. Принесіть ваші турботи перед Господом у молитві. Коли вам щось загрожує, паніка є природньою реакцією організму. Пам'ятайте, Павло сказав, «не турбуйтеся ні про що»? Замість цього починайте молитися про це. Бога цікавить абсолютно все, що відбувається з вами.

Правильне мислення

Якщо хочете подолати страх і переживання, вам потрібно правильно мислити. У посланні до Филип'ян Павло пояснює ситуацію: *«Наостанку, браття, що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, – про те думайте» (Фил. 4:8).* Іншими словами, він каже – думайте про добре.

У книзі пророка Ісаї говориться: *«Думку, оперту на Тебе, збережеш Ти у повнім спокої, бо на Тебе надію вона покладає» (Іс. 26:3).* Якщо хочете зберігати спокій, вам потрібно потурбуватися про ті думки, які впустили у свій розум.

Правильне життя

І, нарешті, правильне життя і вчинки. Павло підсумовує: *«Чого ви від мене й навчилися, і прийняли, і чули та бачили, робіть те! І Бог миру буде з вами» (Фил. 4:9).* Ми не можемо розділяти зовнішні події і внутрішнє ставлення до них. Нам потрібно їх пережити і пропустити через себе, зробивши правильні висновки. Нам потрібно підтвердити свої думки і прохання в молитві відповідними діями.

Бог не обіцяв нам світ, вільний від болю. Але Він буде з нами поруч, дасть нам усе, в чому маємо потребу, коли це потрібно, – не раніше і не пізніше, а саме вчасно.

Грег Лорі

5 речей, які заважають жити по-справжньому

Початок на сторінці 1

інших, то девальвуйте силу хреста і у вашому житті.

Незабаром гіркота, ненависть і вбивство почнуть просочуватися у ваше серце і розкладати душу зсередини, а згодом вийдуть і на-

зовні! Просто подивіться туди, де закінчується війна з непростим і побачите, до чого це може призвести.

4. Сором

Сором змушує людину думати, що вона не гідна любові, бо у чомусь не підходить, не достатньо добра, не достатньо розумна, не достатньо духовна, не достатньо багата і т. д., щоб заслужити любов. Але все це повна нісенітниця. Вас створили за образом і подобою Божою, і ви – найзахоплююче творіння на землі. Це правда.

5. Жаль до самого себе.

Шкодування себе самого – це бездонна діра, яка нічим не заповнюється. Вона вбиває навіть найменшу частинку життя, все позитивне у стосунках і взагалі все, з чим зустрічається.

Жаль забере ваші мрії, вкраде радість і породить біль. Але якщо ви знаєте Ісуса, то маєте владу над жалісливістю, бо Він прийшов, щоб подарувати нам життя з надлишком.

Кріс Валлоттон

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

Християнська телепередача «Мир вам»
www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа "Емаус"
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: а/с - 20, м. Бережани, 47501,
Тернопільська обл. Україна тел. +380966126096,
+380932604710. E-mail: slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
4149 6258 0837 4761, ПриватБанк

Запрошуємо вас

Таке земне життя

Таке земне життя... не відає нестачі
В причинах клопотів, неспокою, тривог –
То страх за щастя трепетних побачень,
То острах, що чатують скрізь невдачі,
Що все настільки нетривке, а значить
Сьогодні ти в раю, а завтра – не дай Бог...

Отак життям, немов м'ячем на полі,
Турботи наші граються щодня...
І так весь вік в безвихідній неволі...
А спокій знову десь на видноколі
Ледь маячіє, ніби привид долі,
Реально ж заправляє метушня.

Коли ж стихає вир, вмить прозріваєш з ляком –
Чим швидший біг у протилежний бік,
Тим далі від мети й загроза краху,
Та й битий шлях завжди з питальним знаком;
Чим більший натовп – гіршого ознака...
Хіба ж це й є життя людського пік?

Коли ж душа спрямована угору,
Вона не схибить з вірної путі.
В часи спокус чи у нелегку пору
Вона надійну матиме опору –
Пізнання істини і віра зсунуть гори,
А істина і віра – у Христі.

Михайло Козубовський

Два погляди

Давні образи в мамі на стіні
Поглядом сумним зазирають в душу.
Але в тих очах не вдалось мені
Віднайти того, ради чого мушу
Проти хвиль плисти попри біль і страх,
Тамувати гнів, ворогам прощати,
Ближнього тягар на своїх плечах
Наче свій нести і – не нарікати.
Я шукала це в погляді сумнім
Давніх образів і в убранстві храму,
А душа кудись в далі неземні
Прагнула злетіть понад куполами.
Та як синь небес, чиста, осяйна,
Поглядом Христа озорила душу,
Враз відчула я, що знайшла вона
Істину святу, котру знати мушу:
Часто непростим буде каєття
Й завжди нелегким – вибір на розпутті...
Щоб знайти Христа, дане нам життя,
Й дана вічність нам, щоб Його збагнути.

Ольга Міцевська

Бог нас кличе

Бог нас кличе. Хто цього не чує –
Той блукає в темряві щоденно.
Люди добрі, в час благословенний
Хай же буде серце ваше чулим.

Тож прийдіть до Нього і вклоніться,
Припадіть в молитві на коліна.
Тлінні – ви, але душа нетлінна –
Радістю наповниться по вінця.

Голос Бога – він не затихає.
Покладатись треба не на долю.
Підкорись всеціло вищій волі –
Тому, Хто любов'ю нас єднає.

Ти забудь життя своє вчорашнє,
В ньому безліч суєти і бруду.
Що там недруги і пересуди? –
Не вони з тобою будуть завше.

Дасть Господь усе нове для тебе –
Там, на небі, де весна і Вічність,
Де так просто все і так незвично,
І душа окрилена, як лебідь.

Тож озвись на голос той небесний –
Треба часом нині дорожити.
Не почути Правди – то й не жити,
Для безсмертя з Богом – не воскреснеш.

Сергій Рачинець